

بشریت فوق ملیت

مجازات راهزنی هوایی

با انواع اختراعات و تسهیلات فراوانی که امروزه در امر ارتباطات کشورها پیدا شده منطقه عمل بزهکاران نیز توسعه پیدا کرده است. چو دزدی با چراغ آید گزیده تر برد کالا.

گذشت آنوقتی که هر کشور مجرمین خود را داشت و با وجود سرحدات اهالی را از شر جنایتکارانی که کشورهمسایه را آشوب میکردند ایمن می نمود، در این عصر لزوم تعاون ملل و دول بیکدیگر برای مبارزه علیه مجرمین هرچه بیشتر محسوس میگردد و مسئله بست و پناهندگی و تعریف جرم سیاسی و ضرورت پذیرفتن اصل

استرداد مجرمین و شرایط پناهندگی شده است تجدید مطلع کنیم و باین نتیجه برسیم که متأسفانه هنوز از نظر حقوق بین‌المللی تعریفی از راهزنی هوائی نشده است و الزام و اجبار خلبان به تغییر مسیر هواپیما از نظر حقوق بین‌المللی مشمول عنوان جرم نمیشود و حتی در قرارداد ۱۹۶۳ توکیو هم تعریفی از این جرم و سخنی از تحویل ربایند به کشور مالک هواپیما نشده است.

شرایط کنونی بین‌المللی ایجاب میکند که هیچ کشوری کمترین و کوچکترین پناه و پناهگاهی به راهزنان هوائی ندهد و کشورهایمانند چین کمونیست، ویتنام شمالی، کره شمالی، موزامبیک، بیاфра و انگولا و بطور کلی همه و همه اعم از دولت‌های برسمیت شناخته شده یا نشده و اعم از عضو و غیر عضو، اعم متعهد و غیر متعهد باید بدانند که بشریت فوق‌مملیت است و برای بشریت که وجه مشترک کلیه ملل است در این مورد با جامعه بشریت متحد القول باشند.

بعقیده عده‌ای دانشمندان و علماء حقوق تشریک مساعی ملل مختلفه تنها بمنظور دستگیری و مجازات این بزهاران کافی نیست و برای حفظ و صیانت و دفاع کامل جامعه بشری در مقابل عوامل جنائی و این عناصر خطرناک باید کلیه کشورها جبهه مشترکی علیه این راهزنان تشکیل داده و قوانین و مقررات و روش‌مؤسسات کیفری کشورهای مختلف یکسان و هواخواه یک نوع حقوق بین‌المللی کیفری باشند و تصمیمات دقیق و عمیق قاطعی برای جلوگیری از ناامنی مسافرت‌های هوائی اتخاذ و اجراء گردد.

من وقتی بیاد می‌آورم که یکی از دوستان نزدیکم را از زیر دست جراح ایرانی باشکم دریده بعلت نارسائی و سائل و لوازم بوسیله طیاره به لندن فرستادند و بر اثر وجود و امکانات سفر هوائی و سرعت ارتباط از پرتگاه مرگ سلامت گذشت و معالجه شد و حالا می‌سنجم که بر اثر ناامنی هوائی چه محرومیت‌هایی پیش می‌آید در عین حالیکه به مخترعین و سازندگان این وسائل درود می‌فرستم کسانی را لعنت میکنم که با اعمال و حشیانه خود استفاده از این وسائل عالی را مشکل و متعسر کرده‌اند.

استرداد مجرمین جلب نظر میکند و کلیه سایر مسائل حقوق جزا را پس میزند .
ضرورت تشریک مساعی بین المللی برای تعقیب و مجازات بزهکاران و مبارزه
بارهزنی هوائی یکی از مسائل مهمی است که از چندی قبل نظر زمامداران و مشاورین
حقوقی و قضائی جهان را به خود معطوف داشته و تا بحال کنفرانسها و جلسات مشورتی
بسیاری با حضور نمایندگان مختلف و متخصصین شرکتها و مؤسسات حمل و نقل
هوائی تشکیل شده است.

بدیهی است که تعقیب يك سیاست بین المللی و اتخاذ يك روش متقابل و
مشترك برای مقابله با این خطر و ناامنی که در چند کشور حتی بقاره های مختلف توسعه
یافته لازم و واجب است زیرا تئوری پیشگیری و کنترل فرودگاه و گذراندن مسافرین
از جلوی دستگاه تجسس و بازرسی بدنی مسافرین و استمداد از افراد مسلح علاوه
بر اینکه در مرحله عملی خیلی مشکل و سنگین است اساساً ایجاد امنیت و اعتقاد
بامنیت نمیکند بلکه از نظر روانی حکایت از وجود شائبه و نگرانی دارد و به شخصیت
مردمی که در مظان این تهمت مورد بازرسی قرار گیرند بر میخورد و در هر حال تمتع
و بهره داری از آسانترین و عالی ترین وسیله مسافرت را محدود و ممنوع میسازد.

محیط هواپیما علاوه بر آرامش ضمیر و جمعیت خاطر و اعتدال و سکوت نیاز
به حضور ذهن و تمرکز فکر کارکنان و تناوب استراحت آنان دارد و اگر قرار باشد
که از آغاز تا پایان کسی چشم روی هم نگذارد و هنگام خواب هم يك چشمی نگاه
کنند و به هر حرکت و نوسانی با بدینی و احتیاط نظارت شود عطایش را به لقایش
می بخشند و از مسافرت با اعمال شاقه صرف نظر میکنند.

بنابراین بهیچوجه فائده ندارد که به قهقرا برگردیم و از یادداشت نهم دسامبر
۱۹۴۴ که ابرائو واقعه ناگوار مارسیل از طرف دولت فرانسه بشورای جامعه ملل برای
مبارزه علیه تروریسم بین المللی تسلیم شد و از گزارشهای محققانه مسیو هامریک عضو
دیوان داوری بین المللی لاهه و انواع لوایح و مقالاتی که در اطراف جرم سیاسی و

این جرم از جرائمی است که فقط بمنافع حیاتی و مصالح عالیّه یک کشور معین لطمه نمیزند بلکه نظم جامعه بشری را بخطر میاندازد.

بر جامعه بشری و کلیه کشورهای متمدن جهان فرض و واجب است که فارغ از اختلاف مرام و مسلک و درو از مفاهیم نامطبوع سیاست باتشریک مساعی صمیمانه از وقوع و توسعه این جرم جلوگیری کنند ولی موقعی این آرزو جامه عمل خواهد پوشید که مقام صلاحیت‌دار بین‌المللی در تعریف این جرم بعنوان جنائی و تعیین کیفر و تشکیل دادگاه بین‌المللی مخصوص از دادرسان بین‌المللی توفیق حاصل کند و متفقاً کیفر ربایندگان هواپیماهای مسافربری را از عداد مجرمین سیاسی و پناهندگان به کشور خود خارج شناخته و حتی سرنشینان هواپیماهای ربوده شده را از استفاده از شرائط و امتیازات معافیت‌های این عناوین محروم کند.

باید کشورهای انسان دوست جهان ربایندگان هواپیما را به کشور مبدأ (مالک آن) تحویل کنند و محاکم و مجازات با رویه واحد در صلاحیت کشور متبوع هواپیمای ربوده شده یا دادگاه بین‌المللی قراردادده شود.

باید هر کشوری که از قبول و اجرای تصمیمات و نظامات سیاست بین‌المللی ضد راهزنی هوائی امتناع ورزد از زمین نشستن در فرودگاه‌های کشورهای مطیع و متفق و بنزین‌گیری در آنکشورها محروم باشد و همچنین ترانزیت حمل و نقل بار و مسافر از راه و به مقصد کشورهای ممتنع ممنوع و تحریم شود و طبق رای دادگاه بین‌المللی یا مجمع عمومی سازمان ملل کشور ممتنع در تضییقات اقتصادی قرار داده شود.

در قانون بین‌المللی باید برای کسیکه در کشف جرم قبل از وقوع و با تأثیر در جلوگیری از وقوع با معرفی کامل خود اطلاع رسمی میدهد پاداش تعیین شود. در قانون باید مدارج تشدید به نسبت چگونگی مراحل شروع و انجام و خصوصیات آن پیش بینی شود.

میزان مجازات قبل از وقوع حادثه، تشدید باعتبار قصد، تشدید باعتبار سبق تصمیم و اصرار، تشدید باعتبار تکرار جرم، تشدید باعتبار شدت عمل و اهمیت زیان، تشدید باعتبار ارتباط جرم با سمت رسمی مجرم، تشدید باعتبار تظاهر به سمت رسمی برخلاف واقع، تشدید باعتبار ارتباط علاقه بین مجرم و هدف جرم، تشدید باعتبار آلات و ادوات، تشدید باعتبار آزار و تهدید، تشدید باعتبار حمل اسلحه و نوع آن. شاید با توجه بانواع تشدید و اعتقاد باینکه باید حداقل مجازات اعدام باشد تعیین انواع شدت بيمورد تلقی شود در صورتیکه اینطور نیست و در بعضی موارد میزان و نوع قصد و تأثیر مجرم در مباشرت یا معاونت متفاوت است و تخفیف یا تشدید باعتبار اوضاع و احوال و انگیزه و آثار باید با اختیار دادگاه یا دادگاه بین المللی محول گردد که مرحله بدوی در دادگاه مقیم کشور متبوع هواپیمای ربهوده شده و مرحله تجدیدنظر و قطعیت در دادگاه بین المللی متشکل از قضاة بین المللی در مقر سازمان ملل صورت گیرد.

جوانی میگفت من و مادرم هر دو منجم ماهریم
و در حکم ما خطا واقع نمیشود گفتند ادعای بزرگی
است، دلیل و مدرک تو چیست؟ گفت هر وقت هوا
ابری شد من میگویم باران می آید مادرم میگوید
نمی آید البته همین طور که من گفته ام می آید یا
همانطور که او بگوید نمی آید.

اگر ما بتوانیم

عشق بدنامی و فحشم حقایق

و کشف علل را در خوانندگان گرمی

به جنبش آوری و تصوفی راه متضمن

محبت عمومی و عاری از غرض

خصوصی است تحریک ما سیم آنچه

میجوئیم خود به سر اعمان خواهد آمد